

www.DirectieveTherapie.nl

Dank voor uw download

U kunt er natuurlijk uit citeren, graag zelfs, maar dan wel met bronvermelding. U mag dit artikel ook ruimhartig verspreiden mits het niet voor commerciële doeleinden is. In die gevallen pas na onze schriftelijke toestemming.

Opname in bloemlezingen en readers moedigen wij aan, maar wel graag eerst even overleggen.

Alle rechten van de artikelen liggen bij
de Stichting Cognitie en Psychose.

Voor alle vragen:
info@gedachtenuitpluizen.nl

Kritisch commentaar op het artikel van Van der Hart en Van der Velden 'Over het waarheidsgehalte van traumatische herinneringen' (*Dth* 15, 2), door S.A.N. Hesp

S.A.N. Hesp

Hoewel uw blad geschreven wordt voor degenen die in de psychiatrie en psychotherapie werkzaam zijn, dus niet voor ouders die, als gevolg van onoordeelkundig werk van therapeuten, ten onrechte van seksueel misbruik van hun kind(eren) beschuldigd worden – zoals ik – ben ik toch zo vrij op het daarin opgenomen artikel van de heren Van der Hart en Van der Velden commentaar te leveren.

Geschokt ben ik door de uitspraak van de auteurs op pagina 189: 'Blijkt de patiënt in werkelijkheid niet misbruikt of mishandeld te zijn, dan heeft de therapeut een kleine fout gemaakt door haar te vertrouwen.' Deze kwalificatie bagatelliseert de zaak. Immers als therapeuten, uit geestdrift om onrecht uit de wereld te helpen, verzuimen na te denken (woorden van de auteurs op p. 172) òf uit vooringenomenheid bij de behandeling van misbruik uitgaan, zijn zij daardoor schuldig aan het niet te beschrijven leed van hun patiënt, het leed dat hun patiënt door haar beschuldiging veroorzaakt in de familiekring en het leed dat de patiënt nog moet ondergaan als doordringt dat de 'herinnering' onwaar was.

De auteurs geven een serie aanbevelingen voor de behandelende therapeuten. Waar blijven echter de aanbevelingen voor 'controle' van de beroepsgroep op de kwaliteit van de hulpverlening? Dient niet in specifieke gevallen vroegtijdig overleg met anderen verplicht te worden gesteld, om te voorkomen dat ongegronde vermoedens van de therapeut leiden tot een behandeling met desastreuze gevolgen?

De manier waarop de FMSF (p. 171–172) wordt belicht is tendentius. Aangenomen mag toch worden dat onder de vijftienduizend personen die zich bij FMSF hebben aangemeld velen werkelijk met onjuiste beschuldigingen te maken hebben. De getallen in de vele onderzoeken waarop de auteurs zich beroepen, steken tegen het getal vijftienduizend schril af, zelfs als er van 'overrapportage' sprake zou zijn.

Ik mis in het artikel ook voorstellen voor hulpverlening aan de groep ten onrechte beschuldigten, al was het maar het noemen van de in Nederland hiervoor opgerichte 'Werkgroep Onware Incest Herinneringen'.¹ Uit eigen ervaring weet ik hoe ontmoedigend de zoektocht naar hulpverlening is.

Het feit dat incest in Nederland voorkomt, is onweerlegbaar en wordt ook door mij zeer betreurd. De hulpverlening aan slachtoffers daarvan vereist de grootste zorg. Door verblinding worden echter nog meer slachtoffers gemaakt.

Noot

1 Adres: Jan van Galenstraat 11, 2121 XG Bennebroek. Coördinator: mevrouw A. de Jong, tel. (020) 693 56 92.